

18. Mistrovství Světa FMBB 2012 Roma Itálie

Ve dnech 3. - 6. 5. 2012 proběhl v italském Římě jeden z největších závodů na světě, svátek všech belgických ovčáků, 18. Mistrovství FMBB. V rámci této soutěže tradičně probíhá najednou mistrovství světa v různých soutěžích: obedience, světová výstava, agility, monidoring, IPO a právě v této posledně jmenované kategorii se jedná o velmi náročný závod, kde se sejdou ti nejlepší výcvikáři a psi na Světě. Obtížnost zvyšuje ještě velké finále, ve kterém musí nejlepšími 20 ze základní části znovu předvést poslušnost a obranu.

Závodilo se v hezkém prostředí jezdeckého areálu na okraji Říma, takže pro psy to bylo ideální prostředí. Celé mistrovství však provázely ne příliš ideální přístup organizátorů. Již při odjezdu mě jako vedoucího českého týmu lehce vykojila, na poslední chvíli provedená změna tréninkových dnů na oficiálních webových stránkách. Tato podstatná informace, kdy možnost tréninku byla zkrácena ze dvou dnů na jeden, byla navíc uvedena nestandardně v postranní rubrice. Tréninkové časy ke všemu neodpovídaly počtu psů závodících za jednotlivé země, takže například pro nás to bylo 15 minut pro všechny, což by nestačilo ani na nácvik poslušnosti. Později se ukázalo, že to byl pouze začátek dalších nedostatků.

Sraz s reprezentanty jsem měl domluvený na pondělní odpoledne v našem předem rezervovaném hotelu, vzdáleném cca 15km od místa konání akce. V pondělí měla proběhnout registrace a předání informací o oficiálním tréninku družstev. Proto jsme vyrazili hledat sekretariát do areálu mistrovství, s podivem jsme zjistili, že sekretariát ani žádný kompetentní organizátor není přítomen. I důkladné obejití celého rozsáhlého areálu a zjišťování informací bylo bez úspěchu.

Naštěstí skupina Lucky Ševčíkové, která jela do Říma o den dříve, věděla o týmu Německa, jehož část již odpočívala v obytných autech v areálu. Ti nám ochotně přeposlali nafocený harmonogram tréninkových časů, o kterém sami nebyli schopni říct, kde k němu přišli. Podle tohoto harmonogramu jsme měli hned druhý den ráno nastoupit na trénink.

Pro jistotu jsme se vrátili na místo, kde měla pravděpodobně proběhnout registrace a další více méně náhodou jsme se dostali k organizátorce sekce agility, která nám opatřila oficiální katalog, kde byly správné informace, které jsme si museli ofotit na telefony a potvrdili si tím informaci, že je vše posunuto o jeden den a sekretariát bude otevřen až v úterý odpoledne.

V úterý večer jsme si všichni společně zajeli na místní travnaté terény udělat malý trénink stop, neboť odlišné složení půdy a trávy může některým psům dělat potíže. Všichni ale měli trénink bez větších problémů, takže v týmu panovala dobrá nálada.

Trénink byl tedy pouze ve středu, kdy jsme museli zvládnout i veterinární prohlídku, která byla pro mě, jako člověka pohybujícího se dlouhé roky na podobných akcích, zbytečně dlouhá a zcela nepochopitelná. Psi byli po tréninku v teplém počasí dost

zadýchání a dělalo jim pak potíže, když veterinární komise vyžadovala zavřít tlamu a nedýchat hlasitě, kvůli poslechu. Jako vyšetřovací místo sloužil vysoký hladký stůl, na kterém byl položen froté ručník, tam měl pes vyskočit a vydržet po celou dobu důkladného vyšetření, během kterého mu měřili teplotu, taháním zkoušeli hybnost končetin, prohmatávali všude, už mi tam chyběl jen rentgen a ultrazvuk. Jediné pozitivum bylo, že neprošla žádná háravá fena bez nahlášení.

Večer měl již přijít na řadu zkušební pes, takže se mluvilo o tom, kdy a jestli vůbec proběhne slavnostní zahájení, které nakonec mělo být pouze formální, bez psů, což jsme uvítali. Každý, kdo někdy závodil, ví, o čem mluvím a jak je to pro psy nepříjemné stát hodinu, zvlášť pokud je teplo, na nástupu. O to větší bylo překvapení, když ve finále bylo vše jinak a slavnostní zahájení bylo se psy, v klasickém provedení.

Ještě bych se chtěl vrátit k našemu oficiálnímu tréninku. Podle harmonogramu jsme měli časové rozmezí 8:05 – 8:35 ve středu ráno. Zvláštním italským systémem, kdy povolili méně početným výpravám se sloučit, což se nakonec moc neosvědčilo, například když z jedné země psovod se svým psem dělal odkládačky na ose, zástupce jiného státu trénoval revíry a psi se téměř potkali. Nám ale tento fakt přinesl nevýhodu, že se nám posunul začátek tréninku cca o 15 minut. Ještě podotýkám, že tento harmonogram nebyl k dispozici nikde veřejně, pouze u organizátora tréninku. A nyní zpět k nepříjemné situaci, kdy chybou systému nám odsunuli začátek tréninku o výše zmíněných 15 minut, ale konec zachovali, takže v polovině tréninku nás chtěli vyhodit a veřejně vyhlásili, abychom opustili cvičební prostor. Nebyli jsme ale na podobné akci poprvé, proto jsme se nenechali vyvést z míry a pokračovali jsme v provádění cviků. Dušan Pospíchal pak musel náš postoj obhájit u pořadatelů. Organizaci zkušebního tréninku jsme totiž věnovali nemalý čas, vše bylo promyšlené do posledního puntíku a případné přerušení tréninku by nás dost poškodilo. Konkrétně při nácviku vysílání vpřed, kdy na fotbalovém hřišti je pro psa jasným orientačním bodem brána, zde nebylo nic, ale psi to zvládli na jedničku. Trochu nás taky zklamal přístup k povoleným pomůckám, aneb jak se praví „všichni jsou si rovni, ale někdo je rovnější“. Nám nepovolili vstup s ničím jiným než se psem a vodítkem, někdo mohl i s tréninkovým bičikem. To už ale patří k závodům tohoto formátu. Nakonec jsme ale měli z tréninku dobrý pocit, což se odrazilo i na dobré náladě v celém týmu.

Slavnostní zahájení proběhlo za hezkého počasí a bez zbytečně dlouhých proslovů. Byli jsme zde nepřehlédnutelní, díky krásnému oblečení od firmy GAPPAY, která nás vybavila velmi pohodlnými, lehkými kalhotami, každý měl bílé i černé tričko s nádhernou, velkou výšivkou znaku FMBB . Velmi jsme pak ocenili softshellové bundy také s tímto emblémem na zádech. Ověřili jsme i jejich funkčnost, neboť celou poslední neděli vytrvale přšelo.

Dalším útokem na naši nervovou soustavu bylo předvedení zkušebního psa a konkrétně pak práce figuranta v druhé části při kontrolním výkonu, která byla přinejmenším velmi riziková. Pro práci figuranta na mistrovství světa je potřeba mít jistotu ve střetech a příliš brzy neuhýbat, neboť maliny jsou tzv. těloví psi a loví pak

uhýbající tělo figuranta, což může při rychlosti některých přítomných psů být nebezpečné. Také si myslím, že dnes platí trend zachovat zdraví psů a proto se ti opravdu rychlí psi chytají prakticky ve stoje. Hodně se nám ale otevřely oči, když figurant nejen že uhnul z osy při posledních 5 metrech cca o dva metry, ale ještě do závěru zrychlil. Mezi davem to zahučelo a nastala diskuze o tom, zda nastoupit či nikoliv. Rozhodčím to taky nedalo a večer vzali 2 rychlé psy a zkorigovali práci figuranta do přípustných měřítek. Já sám nerad kritizuji práci figurantů, neboť vím, jak nevděčná je to práce, ale v tomto případě jsem byl opravdu rozladěn, ze strachu o zdraví našich psů. Druhý den jeho práce naštěstí nabrala úplně jiný směr, a když pomínu sklápění klínu u extrémně rychlých psů, nebo uhnutí některým psům, tak, že měli problém se vůbec dostat do zákusu, nedošlo na druhé straně ke srážce ani s jedním psem a ani jednou se figurant „neválel“.

Večer jsme pak měli poradu vedoucích družstev, které jsem se zúčastnil s Dušanem Pospíchálem. Na naše konkrétní otázky vyplývající z nedávných změn ve zkušebním řádu IPO rozhodčí většinou ponechali možnosti provádění na psovodech. „detailed“ se zde prostě neřešily. Například odvolání psa od makety s ukrytým figurantem – použití povelu ke mně – k noze, nebo při špatném odhození aportu a jeho opravě možnost povelu k setrvání psa na místě, nebo se neprovádělo nahlášení psovoda se psem mezi 5-6 maketou v oddílu obrana. Tetovací čísla a čipy se při oddílu poslušnost kontrolovali 10 – 15 minut před nástupem na disciplínu, poté musela dvojice čekat ve vyhrazeném prostoru a psovod u sebe nesměl mít nic, co by psa mohlo motivovat. Přítomen mohl být pouze vedoucí družstva, předem rozhodčí zakázal jakoukoliv hru a motivaci psa. V oddílu obrana se kontrola prováděla po ukončení a před opuštěním cvičebního prostoru. Vedoucí družstev si na závěr losovali pořadí, v jakém si budou jednotlivé státy losovat, a mně vyšlo číslo 6.

Stopy byly naplánovány v blízkém okolí na travnatých pastvinách, ale další šok jsme zažili, když ve středu byl v Itálii den - obdoba našich „Čarodějnic“ - a snad celý Řím vyrazil na plánované travnaté plochy, zde kempovali, grilovali a strávili celý den. Pořadatel avizoval změnu terénů, ale nakonec se stopovalo i na těchto znehodnocených terénech. Porost byl na první pohled slušný, hustý, ale prorostlý bodláky a trvale zde foukal silný nárazový vítr, který činil některým psům obtíže. Posuzovali zde naši krajané, p. Jozef Klíma ze Slovenska a Stanislav Ševčík z České republiky. Oba se této úlohy zhostili se ctí a jejich posuzování bylo korektní.

Na závěr dne bylo losování v hlavním stanu. Jak jsem již říkal, česká reprezentace losovala jako šestá. Naši losovali v pořadí, v jakém se kvalifikovali. Tomáš Taubner si vylosoval 38, Lucka Kaločová 63, Jarda Mlčák 11, Míša Pavlišáková 49, Tomáš Molák 5 a Lucka Ševčíková 75.

Ve čtvrtek od nás jako první nastupoval Tomáš Molák v 9 hod. Na stopu. Měl trochu smůlu na velký výskyt bodláků, přesto získal hezkých 87 bodů. Téměř současně nastupovala na svou první disciplínu Lucka Kaločová, která začínala obranou. Předvedla výbornou práci a jen drobnými chybami se připravila o nějaký ten bodík. Celkových krásných 92 bodů byl slibný začátek. V 10,20 měl stopu i Jarda Mlčák, 88

bodů bylo pro tuto dvojici solidním nástupem do závodu. Míša Pavlišáková pak měla poslušnost naplánovanou na 11,40. Uther neměl polohu v sedě, ztratil za překusy na aportech a další drobné chyby a získali celkových 81 bodů. Lucka Ševčíková zahajovala svůj start na tomto mistrovství v 13,11 obranou. Bylo vidět, že díky jejím předchozím výsledkům na závodech nebyla žádnou neznámou, divácká místa se zaplnila a její výkon provázelo ticho. Lucka s Unicou předváděly výbornou práci jen s drobnými chybami. Obrana bohužel Unice sedla jen do kontrolního výkonu, respektive pouštění. Vzhledem k úhybným manévřům figuranta se chytla jen na kousek mordy a při obrovské razanci se feně pravděpodobně „zatmělo“ před očima a nepustila ani na třetí povel, kde se Lucka opravdu snažila až na maximum, co ji hlasivky dovolily. Celková diskvalifikace tuto nadějnou dvojici vyřadila z dalších bojů. Z našich den uzavíral Tomáš Taubner, který se na plac poslušnosti postavil ve 13,45. První šel na odkládačku, Dart byl při nástupu velmi nabitý a těšil se možná až moc. Dovolím si říct, že tato poslušnost patřila k nejlepším a jen malými chybami, pramenícími z přehnané chtivosti, se připravil o lepší bodové hodnocení. Avšak i tak konečných 94 bodů nás velmi potěšilo.

Večer jsme měli každodenní porady a samozřejmě trochu zavládl smutek kvůli neúspěchu Lucky Ševčíkové, ale člověk prostě musí počítat s tím, že jeho pes „je jen zvíře“ a stalo se i větším hvězdám, např. Edgaru Scherklovi ve finále FMBB, kde už byl prakticky celkový vítěz a Cayman nepustil na poslední pouštěčce. Všichni jsme se z toho vyspali a druhý den vstávali zase brzy a lepší náladou.

V pátek zahajovala v 8,30 Lucka Kaločová s Dixi stopou, měla nestejnorodý terén a tak ztratila malým ověřením část bodů. Celkových 92 bodů byl výborný začátek dne. V 10,23 nastoupil na obranu Tomáš Molák a vybojovali hezkých 88 bodů. Míša Pavlišáková pak vysekla v 10,50 se svým Utherem krásných 84 bodů. Odpoledne v 14,33 měl poslušnost Jarda Mlčák, který zabojoval se svým Udetem, měli jen drobné chyby v odkládačkách a jiné menší odchylky, které přinesly této sympatické dvojici 90 bodů. Tím se začala situace slibně vyvíjet i z pohledu družstev, přesto, že vypadla Lucka s Unikou.

Českou reprezentaci jako poslední v tomto dni představil Tomáš Taubner se svým Dartem a to na obraně v 15,08. Pro nás nepochopitelně již za průzkum terénu dostal velmi dobře, kdo zná tohoto psa, jaké má revíry, tak jistě souhlasí. Dart byl trochu rozverný a ztratil za horší ovladatelnost. Největší ztráty však měl na kontrolním výkonu, kde mu figurant sklopil klín na horní části rukávu a musel pak dobírat do plného zákusu. Celkových 91 bodů bylo pro nás zklamáním, ale život jde dál.

V sobotu pak začínal Tomáš Taubner v 9,45 stopou. Stopu Dart vystříhнул jen s malou chybičkou na suchém místě. Když už to vypadalo na velmi vysoké hodnocení, Dart neoznačil poslední předmět, což znamenalo konečných 93 bodů. Jen pro zajímavost. Nebýt této bodové ztráty na předmětu, v celkovém součtu by si Tomáš polepšil až na 4. místo. Ve 13 hod. nastoupila na obranu Míša Pavlišáková s Utherem a s menšími chybami při netěsném obíhání maket, dále v zákusech a při orientaci na psovoda dostala 60 bodů.

Po druhé hodině odpolední se připravovala předvést poslušnost Lucka Kaločová se svou Dixi, která jako tradičně překypovala energií a i zde byla poněkud neukázněná. Nebýt jejího poštěkávání, získala by hezké body. Předvedly obě hezkou, živou a chtivou poslušnost oceněnou 92 body. Za další hodinu a půl byl se svým Udetem na obraně připraven Jarda Mlčák. Po chybách v obíhání a ověřování maket a dalšími drobnostmi získal 92 bodů. A tato dvojice opravdu zabojovala v pravý čas, protože byli pak společně s Luckou Kaločovou a Tomášem Taubnerem třetí v celkovém hodnocení družstev.

Náš poslední zástupce, Tomáš Molák se svým Bregem, ve čtvrt na šest nastoupil také na obranu. Tato dvojice předvedla svou hezkou, standardní obranu s menšími chybami v revírech a dalších nepřesnostech v ovladatelnosti a hlavně opět se figurant přičinil svým pohybem rukávu k utržení na kontrolním výkonu. Dostali nakonec 89 bodů. Obranu posuzovali P. Egidio Budelli z Itálie a Mike Greub ze Švýcarska. Na poslušnosti hodnotil P. Guevel Gilbert z Francie a mně se nejvíc líbil druhý rozhodčí P. Jari Kokkonen z Finska.

Po konečném součtu bodů všech soutěžících se v základní části naši umístili takto: Lucka Ševčíková s Unikou de Alphaville Bohemia – diskvalifikace, na 38. místě s 261 body Tomáš Molák s Bregem Allegro Cantabile, 37. místo s 265 body Míša Pavlišáková s Utherem de Alphaville Bohemia, 26. příčka patřila Jaroslavu Mlčákovi s Udetem de Alphaville Bohemia s 270 body, 16. místo Lucka Kaločová s Dagger de Alphaville Bohemia s 276 body a na 11. místě Tomáš Taubner a D'Artagnan Lebensborn s konečným součtem 278 bodů.

Závěrečné finále, které posunuje právě FMBB na jeden z nejtěžších a nejnáročnějších závodů pořádaných podle zkušebního řádu IPO, kde musí potvrdit psůvodi se svými psy výkony opakovaně na tom samém place a mají toho za celý týden v cizím prostředí dost. Konkrétně se znovu předvádí poslušnost a následně obrana na jiné dva figuranty. Rozhodčí z poslušnosti a obrany se navíc prohodí a připojí se k nim rozhodčí ze stop. Supervizor je pak hlavním rozhodčím, ze čtyř hodnocení se vyloučí nejnižší a nejvyšší počet bodů a ze zbývajících se udělá konečný bodový průměr. Součet ze základní části a velkého finále pak určí konečný žebříček a tzv. absolutního vítěze. Do tohoto finále jde jen 20 nejvýše umístěných soutěžících a od nás se tam dostali hned dva naši reprezentanti – Lucka Kaločová s Dixi a Tomáš Taubner s Dartem.

Na tomto letošním superfinále byla patrná vzestupná tendence kvality výcviku, jelikož při předchozích ročnících potvrdila opakovaně stejný výkon necelá polovina soutěžících, letos to byli opravdu všichni. Pro nás bylo velmi pozitivní to, že oba naši zástupci předvedli ještě lepší výkon, než v základní části. Lucka s Dixi předvedla pěknou poslušnost s drobnými chybami hlavně v ovladatelnosti a na obraně opět největší ztráta v zákusu na kontroláku, kde se o tyto záležitosti zdárně postaral figurant, který uhýbal brzy a sklápěl velmi rychlým psům klín. Konečný součet 458,5 bodů posunul Lucku v konečném pořadí na krásné 15. místo. Tomáš Taubner s Dartem předvedli ve finále nádhernou poslušnost, kde vlastně největší ztráta byla za

nelehnutí na první povel ve cviku vysílání vpřed. Přeci jen vícekrát za sebou psa pokládat v tréninku na vysílače dělá málokdo. Obranu měl Tomáš také lepší, minimálně co se ovladatelnosti týče, ale figurant v druhé části se postaral o zbytek ztráty. Nejen že psovi sklopil klín a Dart zase musel kousat prakticky do plochy, ale ještě nechal sklopený klín při přepadu po kontroláku a tam je ztráta obrovská. Tomáš Taubner s celkovým součtem 468 bodů vybojoval nádherné 11. místo. Ve družstvech jsme skončili na 4. místě, což považuji za velký úspěch a připomenutí se světové kynologii. Celé mistrovství bylo pro nás opět velkým poučením a obrovskou zkušeností.

V základní části zvítězil Robert Parak se svou Finni von der Brunnenstadt z Německa s celkovými 289 body, druhý skončil Mario Verslype s Hascem van de Duvetorre se shodným počtem bodů, ale horší obranou, třetí příčka patřila americkému závodníkovi Davidu Greenovi s Luigi du Dantero, který měl 100 bodů na stopě a konečný součet 287 bodů.

Ve světovém šampionátu se stal vítězem Mario Verslype s konečnými 484,5 body, druhý Robert Parak s 481,5 body a třetí David Green s 474,5 body. Ve družstvech první Německo, druhá Belgie, třetí USA, čtvrtá Česká republika a pátá Itálie.

Pro mě to byl zase jiný pohled na takovýto obrovský závod z pozice vedoucího české reprezentace, podle IPO. Z předešlých MS FMBB musím však konstatovat, že toto poslední mistrovství znehodnotila svým přístupem pořádající země. Nejen že organizace byla špatná, přístup jednotlivců taktéž, ale obecně tato země nemá tradici v tomto sportu, což bylo znát hlavně na malém počtu diváků ve velkém finále, kdy bývá naopak obvyklé, že se sjedou všichni, když mají šanci v jeden den vidět 20 nejlepších z celého světa.

Chtěl bych zde poděkovat všem reprezentantům za příkladný přístup, sportovní vystupování, jejich výkony a přátelský kolektivní vztah, vše toto ve mně vzbudilo hrdost nad tím, že jsem součástí tohoto týmu a mohu se podílet na našem úspěchu. Dále bych zde chtěl poděkovat firmě GAPPAY, která nás oblékla do hezkého, funkčního a reprezentativního oblečení. Další dík patří firmě Royal Canin cz, která přispěla finanční částkou a každému účastníkovi darovala jeden velký pytel energy krmení. Firmě Dog Trace za finanční podporu, firmě Pfizer, která věnovala antiparazitní přípravky, firmě Bakero za antiparazitní přípravky pro první tři závodníky. V neposlední řadě chci také poděkovat Luce Kaločové za pomoc s překladem a organizací, Dušanu Pospíchalovi za pomoc v průběhu celého mistrovství, kde jezdil s každým závodníkem na stopy, Honzovi Böhmovi a všem co nám pomáhali v tréninku a fandili.

Martin Plecháček